

J. LAURITZEN HOLDING A/S

Den 30. marts 1982

Forslag til lov om beskatning af indkomst i forbindelse med kulbrinteindvinding i Danmark

Med henvisning til vore tidligere breve af den 23. februar og 3. marts d.å. er vi blevet gjort bekendt med energiministeriets kommentarer til vor sidstnævnte skrivelse og skal i den anledning fremsætte følgende bemærkninger:

Som anført i vort brev af den 3. marts 1982 med bilag er vore beregninger baseret bl.a. på den forudsætning, at man lånefinansierer feltudbygningsudgifterne. I energiministeriets kommentarer hertil udtales det, at hvis man forudsætter, at man kunne lånefinansiere 50 pct. af de *samlede udgifter* pr. år, ville forrentningen forbedres. Hertil må vi imidlertid oplyse, at efterforskningsudgifter ikke kan lånefinansieres, hvilket både er vor egen erfaring og bekræftes af alle, der arbejder inden for denne aktivitet.

De forudsætninger, vi har lagt til grund for vore beregninger med hensyn til efterforskningsudgifternes størrelse, er baseret på en success ratio på mellem 1:10 og 1:15 samt en totaludgift pr. boring på ca. 15 mill \$. Med 10 boringer bliver de samlede efterforskningsudgifter således ca. 1150 mill. kr. og med 15 boringer ca. 1725 mill. kr. Vi er vidende om, at DUC's udgifter pr. boring kun i et enkelt tilfælde har været oppe på dette niveau, men da disse udgifter i meget høj grad er afhængige af den dybde, der skal bores til, og da vi på basis af samtaler med potentielle samarbejdspartnere med stor erfaring også fra Nordsøen må regne med p.gr.a. de geologiske strukturer at skulle bore til større dybder end den hidtidige koncessions-

haver, anser vi vort skøn over efterforskningsudgifternes størrelse for at være realistiske. Vore drøftelser med potentielle samarbejdspartnere indikerer også, at man må regne med en gennemsnitlig success ratio, der ligger på den forkerte side af 1:10.

I denne forbindelse vil vi gerne udtale, at vi er klar over, at den nuværende koncessionshaver i de senere år i strukturer i det sydvestlige hjørne af den danske sektor har haft en høj success ratio, men det er en naturlig følge af, at koncessionshaveren igennem årene har opnået en stadig større viden om de geologiske strukturer i dette område, hvilket ganske naturligt har været med til at nedsætte efterforskningsudgifterne. Nye koncessionshavere må regne med selv i høj grad at skulle opbygge denne viden, hvorfor det ikke er forsvarligt at regne med en så gunstig success ratio, som den nuværende bevillingshaver i de senere år er nået op på. Der foreligger adskillige eksempler i Nordsø-sektoren på dårlig success ratio, så dårlig som 1:30.

Når vi derfor i forudsætningerne, som vi har lagt til grund for vore beregninger, i parentes har anført, at det er noget urealistisk at regne med, at eksplorationsudgifterne alle falder i årene 0-3 og feltudgifterne i årene 4-6, hænger dette direkte sammen med, at vi mener, at man realistisk som potentiel ansøger, der ikke kender området, må regne med, at efterforskningen vil strække sig ud over 3. år, og at feltudgifterne af samme grund vil blive tilsvarende udskudt.

Med venlig hilsen

JØRGEN CLAUSEN